

Univerzita Palackého
v Olomouci

METODIKA

Flexibilní vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci

Garant: vedoucí Oddělení dalšího vzdělávání a inovací ve výuce

Účinnost: 13. října 2025

Obsah

Úvod	4
1. Klíčové pojmy metodiky	5
1.1. Způsoby výuky v kontextu flexibilního vzdělávání	5
Přímá výuka.....	5
Asynchronní výuka	5
1.2. Formy výuky	6
1.3. On-line vzdělávání a on-line výuka	6
On-line vzdělávání.....	6
On-line výuka	6
2. Flexibilní vzdělávání a jeho role na Univerzitě Palackého v Olomouci 7	
2.1. Flexibilní vzdělávání v jednotlivých formách studia	7
V prezenční formě studia.....	8
V kombinované formě studia	8
V distanční formě studia.....	9
2.2. Flexibilní vzdělávání v CŽV	9
MOOC kurzy (Massive Open On-line Course)	9
COOC kurzy (Corporate Open On-line Course)	9
3. Nástroje flexibilního vzdělávání a jejich využití	10
3.1. Komunikační nástroje.....	10
Videokonferenční platformy	10
Asynchronní komunikační platformy	11
Interaktivní nástroje pro aktivizaci vzdělávajících se.....	12
Kolaborativní nástroje pro společnou práci.....	13
3.2. Distanční studijní opora	13
Obsah DSO	14
Kritéria DSO	15
4. Learning Management System a jeho role ve flexibilním vzdělávání. 15	
4.1. Možnosti využití LMS Moodle	16
4.2. Podpora vyučujících v LMS Moodle	17
5. Samostudium jako klíčová součást flexibilního vzdělávání	17
6. Ověřování kompetencí ve flexibilním vzdělávání	19
6.1. Možnosti ověřování kompetencí ve flexibilním vzdělávání.....	19

Open-book	19
Ústní ověřování kompetencí on-line.....	19
Písemné ověřování	20
On-line test v LMS Moodle	20
Kolokvium.....	20
6.2. Průběh a pravidla pro vzdálené synchronní ověřování kompetencí	20
Před zkoušením.....	20
V průběhu zkoušení.....	22
Po zkoušení.....	23
6.3. Zajištění průběhu veřejné části zkoušky	23
7. Doporučený nástroj pro stanovení míry flexibility formy vzdělávání	24
Závěr	24
Seznam zkratk	25
Seznam příloh	26
Zdroje a literatura	29

Úvod

Flexibilní vzdělávání představuje moderní přístup k výuce, který umožňuje vzdělávajícím se i vyučujícím přizpůsobit studium jejich individuálním potřebám a cílům. Tento přístup zahrnuje kombinaci různých forem a způsobů výuky, jež podporují efektivní vzdělávací proces a reflektují aktuální požadavky vzdělávání v dnešní době informačních technologií. Klíčovou roli zde hrají informační a komunikační technologie představující **nástroje flexibilního vzdělávání**, které umožňují zefektivnit proces vzdělávání, a v některých případech dávají vzdělávajícím se i možnost volby vlastního tempa a způsobu učení. Flexibilní vzdělávání tedy neznamená jen kombinování různých forem a způsobů výuky za využití jeho nástrojů, ale také širší možnosti organizace studia a studijní cesty, přístupu ke vzdělávacím materiálům, způsobů hodnocení atd.

Metodika flexibilního vzdělávání sjednocuje a rozšiřuje existující postupy a pravidla flexibilního vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci (dále také „UP“). Jejím cílem je vytvořit ucelený rámec pro všechny, kdo se podílejí na plánování a realizaci moderní výuky, a usnadnit tak přechod k efektivnějším vzdělávacím metodám v rámci flexibilního vzdělávání. Je koncipována do tematicky zaměřených kapitol tak, aby poskytla potřebné informace a teoretický základ, ale také přehled možností využití flexibilního vzdělávání na UP.

Vytvoření metodiky pro on-line, flexibilní a hybridní výuku je jedním z klíčových výstupů projektu **Program na podporu strategického řízení vysokých škol pro roky 2022–2025**. Dosud používaný termín distanční vzdělávání není již pro potřeby vzdělávání na UP dostačující, protože se týkal zejména vzdělávání v kombinované a distanční formě studia. Dnes však distanční či on-line vzdělávání a jeho nástroje hrají roli ve všech formách studia, stejně jako v celoživotním vzdělávání (dále také „CŽV“), proto využíváme širší označení **flexibilní vzdělávání**.

Vznik metodiky flexibilního vzdělávání zároveň reflektuje **Strategický záměr Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy pro oblast vysokých škol na období od roku 2021** (MŠMT 2020), který představuje flexibilní vzdělávání jako cestu ke zvyšování a rozšiřování kvalifikace osob, pro které je prezenční studium v akreditovaných studijních programech obtížně dostupné. Podporu flexibilních forem vzdělávání tedy MŠMT mimo jiné vnímá jako jednu z cest ke snižování nerovnosti v přístupu ke vzdělávání na vysokoškolské úrovni.

Vnitřní norma Flexibilní vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci nahradila normu Distanční vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci, a vznikla k ní tato komplementární **Metodika flexibilního vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci**, která normu rozšiřuje o praktické tipy a postupy při organizaci a realizaci flexibilního vzdělávání.

1. Klíčové pojmy metodiky

V této metodice se setkáváme s pojmy, které souvisejí jak s vysokoškolským vzděláváním obecně, tak s oblastí flexibilního vzdělávání. Abychom zajistili jednotné porozumění a předešli případným nejasnostem, zařadili jsme kapitolu obsahující klíčové pojmy, se kterými metodika pracuje. Obsahuje stručné a jasné definice termínů, jež jsou v textu metodiky využívány a nejsou podrobněji vysvětleny v jiných částech dokumentu. Kapitola usnadní čtenářům orientaci v textu a umožní hlubší pochopení jednotlivých témat metodiky.

1.1. Způsoby výuky v kontextu flexibilního vzdělávání

Způsob výuky označuje charakter a organizaci interakce mezi vyučujícím a vzdělávajícími se při realizaci vzdělávacího procesu a vychází z technických, organizačních a pedagogických možností. Zahrnuje různé způsoby přenosu kompetencí ¹. Mezi základní způsoby patří přímá výuka (kontaktní i vzdálená synchronní), asynchronní výuka a hybridní výuka ².

Přímá výuka

Přímá výuka označuje interakci mezi vyučujícím a vzdělávajícími se v reálném čase. Je to užívaný pojem zahrnující jak kontaktní výuku, tak i vzdálenou synchronní výuku.

a) Kontaktní výuka

Kontaktní výuka umožňuje přímou interakci vyučujících a vzdělávajících se ve stejném časovém okamžiku za osobní přítomnosti všech zúčastněných osob.

b) Vzdálená synchronní výuka

Vzdálená synchronní výuka (videokonference, webináře) se vyznačuje tím, že vyučující a vzdělávající se jsou propojeni prostřednictvím on-line komunikační platformy v reálném čase. Všichni účastníci výuky spolu tedy komunikují ve stejný čas a na stejném virtuálním místě.

c) Hybridní (smíšená) výuka

Hybridní výuka kombinuje kontaktní výuku a vzdálenou synchronní výuku. Někteří vzdělávající se účastní fyzicky v učebně, zatímco ostatní jsou do výuky připojeni on-line prostřednictvím videokonferenčního systému. Tento model přináší jistou míru flexibility, protože umožňuje výuku realizovat v různých formátech. Vzdělávající se však nemají plnou volnost při výběru způsobu účasti – forma výuky je jim předem určena. Hybridní výuka obecně klade vyšší nároky na technické zajištění a didaktickou organizaci výuky.

Asynchronní výuka

Asynchronní výuka se vyznačuje tím, že se vyučující a vzdělávající se v on-line prostoru nepotkávají, probíhá bez nutnosti přímé interakce v reálném čase. Vzdělávající se pracují samostatně v jimi zvoleném čase a vlastním tempem, přičemž využívají on-line platformy a nástroje, jako jsou systémy pro řízení výuky (např. Moodle), videopřednášky nebo interaktivní studijní materiály. Tento způsob výuky podporuje samostatnost a individuální rozvoj kompetencí.

¹ Kompetence zahrnují znalosti, dovednosti a hodnoty.

² Toto pojmosloví vychází z CRP 18+ 2022 *Implementace standardů pro zajišťování kvality vzdělávací činnosti pro různé formy studia do akreditačního procesu a systému zajišťování kvality na jednotlivých VŠ.*

1.2. Formy výuky

Forma výuky označuje způsob organizace a realizace vzdělávacího procesu, který je přizpůsoben cílům vzdělávání, obsahu výuky, didaktickým potřebám a charakteru vzdělávané skupiny. Jedná se o strukturovaný rámec, v němž dochází k předávání teoretických znalostí, praktických dovedností nebo kombinace obojího. Formy výuky mohou zahrnovat různé typy výukových aktivit, např. přednášky, semináře, cvičení, laboratorní práce, praxe či exkurze.

1.3. On-line vzdělávání a on-line výuka

On-line vzdělávání a on-line výuka se v dnešní digitální době staly klíčovými nástroji pro zajištění dostupného a efektivního vzdělávání. Tyto pojmy označují veškeré vzdělávací aktivity, které probíhají prostřednictvím internetu. V kontextu **flexibilního vzdělávání** však on-line vzdělávání představuje pouze jednu z jeho součástí. Flexibilní vzdělávání je širší koncept, který zahrnuje různé způsoby výuky – jak on-line výuku, tak i klasickou prezenční výuku.

Zjednodušeně řečeno: on-line vzdělávání a on-line výuka probíhají výhradně „díky síti“, zatímco flexibilní vzdělávání kombinuje on-line i off-line metody a umožňuje mezi nimi přecházet podle situace a potřeb účastníků.

On-line vzdělávání

On-line vzdělávání je komplexní vzdělávací proces, který probíhá prostřednictvím digitálních technologií a internetu. Zahrnuje nejen samotnou výuku, ale také plánování, organizaci, podporu, hodnocení a interakci mezi účastníky vzdělávání (vzdělávajícími se a vyučujícími). On-line vzdělávání umožňuje přístup ke studijním materiálům, realizaci výukových aktivit a spolupráci na dálku, přičemž kombinuje vzdálené synchronní (např. on-line přednášky) a asynchronní (např. samostudium s využitím on-line zdrojů) způsoby výuky.

Tento typ vzdělávání je charakteristický svou flexibilitou, která umožňuje vzdělávací proces realizovat kdykoli a odkudkoli, a širokým využitím moderních technologií, což vzdělávajícím se poskytuje možnosti přizpůsobit si vzdělávací proces svým individuálním potřebám.

On-line výuka

On-line výuka je realizována díky prostředí internetu, a to buď synchronní formou (například prostřednictvím živých přednášek nebo videokonferencí), nebo asynchronní formou (jako jsou předem připravené studijní materiály, záznamy přednášek, diskusní fóra či úkoly, které lze plnit v libovolném čase). Tento způsob výuky využívá širokou škálu zařízení připojených k internetu, jako jsou počítače, tablety nebo chytré telefony, což umožňuje flexibilní přístup k výukovým materiálům.

On-line výuka obecně zahrnuje veškeré procesy systematického předávání znalostí, dovedností a kompetencí mezi vyučujícími a vzdělávajícími se realizované v on-line prostředí, umožňující rozmanité interakce, včetně zpětné vazby, diskusí a spolupráce na projektech. Obvykle je podporována systémy pro řízení výuky (např. Moodle), které slouží k organizaci studijních materiálů, sledování pokroku vzdělávajících se a správě výuky.

Díky své flexibilitě a dostupnosti je on-line výuka vhodná nejen pro formální vzdělávání, ale také pro další vzdělávací aktivity, jako jsou např. programy celoživotního vzdělávání (např. programy realizované vzdáleně synchronně přes videokonference či asynchronní MOOC a COOC kurzy). Klíčovou výhodou on-line výuky je možnost přizpůsobit tempo a styl studia individuálním potřebám.

2. Flexibilní vzdělávání a jeho role na Univerzitě Palackého v Olomouci

Flexibilní vzdělávání je **vzdělávací proces, při kterém jeho jednotliví účastníci využívají různé formy a způsoby výuky a nástroje podle aktuálních potřeb a cílů.** Volba těchto nástrojů v rámci forem a způsobů výuky, stejně jako přechod mezi nimi, se uskutečňuje **s cílem dosáhnout plánovaných výsledků učení,** přičemž je kladen důraz na různorodé cesty, jak těchto výsledků dosáhnout. Tento přístup je charakterizován zejména **využíváním nástrojů informačních a komunikačních technologií** (nástrojů flexibilního vzdělávání), které jsou podrobněji popsány v kapitole 3.

Flexibilní vzdělávání na UP stále více proniká do vzdělávacího procesu, který se postupně přizpůsobuje a otevírá novým možnostem, které on-line technologie a nástroje flexibilního vzdělávání přináší. Vysokoškolské vzdělávání tak reaguje na potřebu větší flexibility a přístupnosti, a na individuální potřeby a časové možnosti vzdělávajících se. Možnosti flexibilního vzdělávání, např. využívání on-line nástrojů, systémů pro řízení výuky (viz kapitola 4) a různých kombinací způsobů a forem výuky, umožňuje vzdělávajícím se efektivněji dosahovat vzdělávacích cílů a přizpůsobit si studium svým vlastním potřebám a časovým možnostem. UP se tímto způsobem snaží poskytovat moderní a dostupné vzdělání, které je v souladu s aktuálními trendy v oblasti vzdělávacích technologií.

Při plánování flexibilního vzdělávání na UP by garanti studijních programů, garanti programů CŽV, vyučující a lektori měli mít na paměti, **že proces musí být v případě studijních programů v souladu s pravidly stanovenými Studijním a zkušebním řádem (dále také „SZŘ“), s akreditací/schválením studijních programů a metodickými pokyny Národního akreditačního úřadu pro terciární vzdělávání (dále také „NAÚ“), a v souladu s normou upravující studium studentů se specifickými potřebami. V případě programů CŽV musí proces být v souladu s akreditací, případně s vyhlášením programů CŽV.**

Vzdělávací proces ve flexibilním vzdělávání by pak měl být organizován a realizován s cílem efektivního dosažení vzdělávacích cílů. Volbu konkrétních nástrojů flexibilního vzdělávání, v souladu s výše uvedenými pravidly, mají na starosti samotní vyučující, kteří zároveň dbají na dodržování časového harmonogramu a přizpůsobují výuku a využívání nástrojů flexibilního vzdělávání tak, aby odpovídaly cílům předmětu. Při přípravě kurikula, výuky i výstupů učení s ohledem na způsob ověřování kompetencí apod., plánují, jaké flexibilní nástroje využijí (od on-line nástrojů po různé způsoby hodnocení), aby zajistili efektivní a kvalitní vzdělávací proces.

2.1. Flexibilní vzdělávání v jednotlivých formách studia

Na Univerzitě Palackého jsou studijní programy realizovány ve třech základních formách studia: **prezenční, kombinované a distanční.** Každá z těchto forem má svá specifika a možnosti, jak implementovat proces flexibilního vzdělávání. **Některé nástroje flexibilního vzdělávání mohou být využívány napříč všemi formami studia, zatímco u jiných se využitelnost může lišit v závislosti na konkrétní formě studia.**

Zajímavým příkladem aplikovaného flexibilního vzdělávání využitelného ve všech formách studia jsou studijní programy typu **Joint degree** a **Double degree**, které nabízejí příležitost studia v mezinárodním prostředí a získat diplom nejen od své domovské univerzity, ale i od jejich zahraničních partnerů. V případě Joint Degree studenti absolvují integrované studium, na jehož konci získají jeden společný diplom, u Double Degree programů naopak obdrží dva

(nebo více) diplomů od zapojených univerzit. Tyto programy kombinují prezenční výuku s on-line výukou, jejichž poměr je dán akreditací daného studijního programu, a představují praktický příklad toho, jak lze flexibilní vzdělávání využít v mezinárodním kontextu.

V následující části se zaměříme na to, jak jsou jednotlivé nástroje flexibilního vzdělávání uplatňovány v různých formách studia a jak mohou přispět k efektivnějšímu vzdělávacímu procesu.

V prezenční formě studia

Ačkoli se v prezenčním studiu výuka tradičně odehrává kontaktním způsobem, kdy jsou studenti přítomni v učebně, neznamená to, že nemůže využívat moderní nástroje flexibilního vzdělávání. Např. dostupnost on-line materiálů, využití interaktivních či kolaborativních nástrojů (viz kapitola 3), materiálů pro samostudium (viz kapitola 5) a možnosti LMS systému (viz kapitola 4) mohou významně obohatit vzdělávací proces a usnadnit studentům přístup k informacím.

V některých situacích je možné realizovat výuku hybridně, tedy kombinací prezenční a vzdálené synchronní výuky. Tento model umožňuje například studentům sledovat přednášku na dálku v reálném čase nebo se připojit k semináři, i když se nemohou fyzicky dostavit do učebny. Hybridní výuka může být využita například, pokud se do výuky zapojuje hostující odborník na dálku, zatímco studenti jsou přítomni v učebně.

Využití flexibilního vzdělávání v prezenční formě studia upravuje např. Metodický pokyn Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství k využívání nástrojů flexibilního vzdělávání v prezenční formě studia (viz příloha č. 1). Dle Národního akreditačního úřadu pro terciální vzdělávání může mít zapojení flexibilních nástrojů do prezenční výuky přínos, pokud je využito smysluplně – tedy tak, aby skutečně obohatilo vzdělávací proces a pomohlo studentům lépe dosáhnout vzdělávacích cílů. Klíčové je, aby tyto nástroje zvyšovaly kvalitu výuky a nebyly jen technickým doplňkem bez jasného přínosu. Vhodně zvolená kombinace tradiční a flexibilní výuky tak může studentům poskytnout lepší přístup ke znalostem a zlepšit jejich studijní výsledky.

V kombinované formě studia

Kombinované studium kombinuje různé formy výuky, tedy tradiční setkání se studenty s moderní on-line výukou. Zahrnuje přímou výuku, která může probíhat buď osobně v učebně (kontaktní výuka), nebo on-line v reálném čase (vzdálená synchronní výuka), kdy se studenti připojují na přednášku či seminář přes internet. Kromě toho ale obsahuje i část výuky, kterou si studenti organizují sami podle svých časových možností v rámci asynchronní výuky.

Podíl těchto jednotlivých složek není libovolný ani náhodný, ale přesně daný akreditací konkrétního studijního programu a pravidly Studijního a zkušebního řádu Univerzity Palackého v Olomouci. Jinými slovy, každé kombinované studium má předem stanovenou, kolik hodin bude věnováno přímé výuce a kolik času studenti stráví samostatným studiem on-line materiálů, plněním úkolů nebo zpracováváním projektů. Tento systém umožňuje větší flexibilitu, takže si studenti mohou lépe rozvrhnout svůj čas a skloubit studium s prací nebo jinými povinnostmi.

Stejně tak jako v prezenčním studiu je možné výuku zefektivnit a obohatit o další nástroje flexibilního vzdělávání, které zmiňujeme v podkapitole o flexibilním vzdělávání v prezenční výuce výše.

V distanční formě studia

V distančním studiu se výuka realizuje především prostřednictvím asynchronního a vzdáleného synchronního způsobu výuky na základě připravených studijních opor. Na UP probíhá distanční studium kompletně on-line, a to od přijímacího pohovoru až po závěrečnou zkoušku. Studenti se setkávají s vyučujícími prostřednictvím nahraných přednášek a on-line seminářů, kde mohou diskutovat, klást dotazy a aktivně se zapojit. Kromě toho mají k dispozici distanční studijní opory, tedy připravené materiály k samostudiu, které jim pomáhají pochopit látku a připravit se na úkoly či testy. Pokud něco potřebují konzultovat, mohou se kdykoli obrátit na vyučujícího – samozřejmě také on-line.

Distanční forma studia je ideální pro ty, kteří si chtějí vzdělávání přizpůsobit svým časovým možnostem, například při práci nebo jiných povinnostech. Rozsah a poměr způsobů výuky je určen akreditací studijního programu a SZŘ, takže studenti mají jistotu, že se jim dostane kvalitního vzdělání v odpovídajícím rozsahu.

2.2. Flexibilní vzdělávání v CŽV

Flexibilní vzdělávání v rámci celoživotního vzdělávání umožňuje přizpůsobení studia individuálním potřebám účastníků a může probíhat obdobně jako běžná výuka na vysokých školách. Programy CŽV lze realizovat formou přímé výuky (kontaktní i vzdálené synchronní), hybridní výuky či asynchronní výuky. Specifikem CŽV je možnost využití asynchronního vzdělávání v rámci **Massive Open On-line Course** (dále také „MOOC kurz“) a **Corporate Open On-line Course** (dále také „COOC kurz“) jako efektivních nástrojů flexibilního vzdělávání.

MOOC a zejména COOC kurzy rozšiřují možnosti celoživotního vzdělávání dospělých i profesního rozvoje zaměstnanců tím, že poskytují kvalitní vzdělávací obsah bez nutnosti fyzické přítomnosti. Díky on-line formě umožňují účastníkům CŽV studovat podle vlastního tempa a sladit vzdělávání s pracovním i osobním životem. Zatímco MOOC kurzy jsou otevřené široké veřejnosti, COOC kurzy jsou přizpůsobeny specifickým vzdělávacím potřebám organizací, například univerzit či firem. Na UP tyto kurzy slouží k rozvoji pedagogických, flexibilních a profesních kompetencí akademických i technickohospodářských pracovníků a představují moderní a dostupnou možnost flexibilního vzdělávání.

MOOC kurzy (Massive Open On-line Course)

MOOC kurzy představují formu asynchronního vzdělávání, která umožňuje účast široké veřejnosti bez omezení počtu vzdělávajících se. Díky své flexibilitě a dostupnosti usnadňují přístup k vzdělávacím materiálům bez nutnosti fyzické přítomnosti v učebně. MOOC kurzy probíhají ve virtuálním prostředí a jejich obsah je pečlivě strukturován tak, aby podporoval samostatné studium a aktivní zapojení vzdělávajících se. Klíčovými součástmi těchto kurzů jsou především videonahrávky, které nahrazují tradiční přednášky, doplňkové studijní materiály poskytující hlubší vhled do probírané problematiky a interaktivní úkoly, které pomáhají vzdělávajícím se osvojit si nové poznatky a aplikovat je v praxi.

COOC kurzy (Corporate Open On-line Course)

COOC kurz je specifickým typem MOOC kurzů, který je určen výhradně pro konkrétní instituci – v tomto případě UP. Tyto kurzy poskytují vzdělávací obsah přizpůsobený potřebám univerzity a jejích zaměstnanců, což usnadňuje přístup k programům v libovolném čase a místě. Na Univerzitě Palackého jsou **COOC kurzy koncipovány především pro akademické a technickohospodářské pracovníky s cílem rozvíjet jejich pedagogické a profesní kompetence**. Obsahově se COOC kurzy příliš neliší od klasických

MOOC kurzů, avšak jsou přizpůsobeny specifickým požadavkům univerzity a jejich zaměstnanců.

COOC kurzy nabízejí:

- a) **videonahrávky**, které slouží jako hlavní výukový materiál,
- b) **prezentace**, které shrnují klíčové informace a usnadňují orientaci v tématu,
- c) **testové otázky** umožňující ověřit si pochopení učiva,
- d) **doplňkové studijní materiály** poskytující rozšířené informace k jednotlivým lekcím.

Aktuální nabídka COOC kurzů je dostupná na [Portále CŽV](#), kde se mohou zájemci na jednotlivé programy přihlásit a absolvovat je podle vlastního harmonogramu. Zavedení COOC kurzů umožňuje zaměstnancům a akademickým pracovníkům flexibilně rozvíjet své kompetence v souladu s aktuálními požadavky vzdělávací praxe. Tyto kurzy představují efektivní a moderní nástroj pro celoživotní vzdělávání, který reflektuje rostoucí význam digitálních technologií ve vysokoškolském prostředí.

3. Nástroje flexibilního vzdělávání a jejich využití

Tato kapitola se zaměřuje na specifikaci a aplikaci různých nástrojů, které podporují flexibilní vzdělávací proces. Tyto nástroje umožňují efektivní organizaci, komunikaci a podporu výuky ve všech formách studia a programech CŽV. Výběr konkrétních nástrojů by měl vždy reflektovat vzdělávací cíle, potřeby vzdělávajících se, způsob ověřování získaných kompetencí, specifika dané výukové hodiny či kurzu, a být v souladu s pravidly uvedenými v kapitole 2. V následujících částech se podrobněji zaměříme na klíčové nástroje flexibilního vzdělávání, přičemž se soustředíme na komunikační nástroje a distanční studijní opory, které hrají zásadní roli v zajištění plynulého a efektivního vzdělávacího procesu.

3.1. Komunikační nástroje

Flexibilní vzdělávání se opírá o širokou škálu komunikačních nástrojů, které umožňují efektivní interakci, spolupráci a zpětnou vazbu mezi vyučujícími a vzdělávajícími se i mezi vzdělávajícími se navzájem. Kombinace synchronních a asynchronních technologií podporuje aktivní zapojení vzdělávajících se, usnadňuje organizaci výuky a přispívá k jejímu celkovému zefektivnění. Nástroje flexibilního vzdělávání nabízejí různé možnosti komunikace, od formálních výukových diskusí po neformální výměnu informací a interaktivní spolupráci. Níže naleznete přehled klíčových komunikačních nástrojů využitelných ve flexibilním vzdělávání spolu s možnostmi jejich použití.

Videokonferenční platformy

Videokonference jsou jedním z klíčových nástrojů flexibilního vzdělávání na UP, které umožňují **realizaci živých přednášek, seminářů, individuálních konzultací, týmových setkání nebo diskusí v reálném čase**. Tento nástroj poskytuje možnost přímé interakce mezi vyučujícími a vzdělávajícími se, což zajišťuje dynamický a osobní přístup ke vzdělávacímu procesu, i když se účastníci nacházejí na různých místech. Videokonference také umožňují sdílení obrazovky, prezentací, dokumentů a jiných materiálů v aktuálním okamžiku, čímž podporují lepší porozumění tématům a usnadňují interaktivní výuku. Kromě přednášek a konzultací mohou videokonference sloužit také pro skupinové projekty, týmovou spolupráci a další formy kooperativního učení.

Mezi univerzitou podporované platformy pro videokonference patří např. Microsoft Teams, Zoom a BigBlueButton, které jsou kompatibilní s akademickým prostředím a umožňují efektivní organizaci výuky na dálku. Tyto platformy nabízejí širokou škálu funkcí, které

podporují flexibilitu a efektivitu on-line vzdělávacích aktivit, včetně možnosti nahrávání sezení, chatování během schůzek, breakout rooms (skupinové místnosti) pro menší skupiny nebo integrace s dalšími nástroji pro správu výuky. Níže naleznete specifika a vybrané funkce jednotlivých platforem:

- a) **MS Teams** je platforma určená pro týmovou spolupráci, správu týmu a videokonference s funkcemi jako např.:
 - organizace schůzek s možností sdílení dokumentů,
 - sdílení obrazovky, chat a reakce během hovoru,
 - možnost integrace s dalšími aplikacemi (OneDrive, Forms, Planner),
 - breakout rooms pro skupinovou práci,
 - záznam schůzek a automatické titulky,
 - funkci zpětné vazby a interaktivních prvků (ankety, reakce)

- b) **Zoom** je platforma zprostředkující videokonference, která umožňuje např.:
 - pořádání videokonferencí pro velký počet účastníků,
 - sdílení obrazovky a vzdálenou správu,
 - užití breakout rooms pro práci ve skupinách,
 - chat, ankety a reakce v reálném čase,
 - nahrávání schůzek a generování automatických titulků,
 - funkci zpětné vazby a interaktivních prvků (ankety, reakce)

- c) **BigBlueButton** je open-source platforma zaměřená na vzdělávání, která podporuje např.:
 - sdílení prezentací a interaktivních tabulí,
 - breakout rooms,
 - chat a hlasové zprávy,
 - sdílení obrazovky a nahrávání schůzek,
 - funkci zpětné vazby a interaktivních prvků (ankety, reakce).

Aktualizovaný přehled nástrojů a další informace a postupy jsou dostupné na Portále UP na dlaždici [Videokonference](#).

Asynchronní komunikační platformy

Ne každá komunikace musí probíhat v reálném čase. Asynchronní nástroje nabízejí vzdělávajícím se a vyučujícím větší flexibilitu při práci se studijními materiály a při vzájemné komunikaci. Tento typ komunikace umožňuje účastníkům výuky komunikovat a sdílet informace v různých časových rámcích, což zajišťuje větší přizpůsobivost studijnímu rozvrhu jednotlivých vzdělávajících se. Asynchronní nástroje mohou zahrnovat fóra, e-maily, diskusní skupiny a různé platformy pro sdílení dokumentů, které umožňují vzdělávajícím se i vyučujícím vzájemně se zapojit do diskusí, komentovat materiály nebo řešit otázky, aniž by museli být přítomni v konkrétní čas. Taková forma komunikace podporuje hlubší reflexi, protože účastníci mají čas na promyšlené odpovědi a mohou se vracet k diskusi nebo studijním materiálům podle potřeby.

Mezi asynchronní komunikační platformy patří např. LMS Moodle, Google Classroom, MS Teams nebo klasická e-mailová komunikace:

- a) **LMS Moodle** je systém pro řízení výuky pro správu kurzů, distribuci materiálů a komunikaci, jedná se o centrálně podporovaný LMS systém na UP, který je podrobně popsán v kapitole 4.

- b) Google Classroom** je platforma pro organizaci výuky, sdílení materiálů a správu úkolů. Uživatelé mohou využívat kanály a chaty pro sdílení zpráv, souborů a materiálů, které mohou být k dispozici pro zpětné prohlížení a odpovědi v libovolném čase. Funkce, jako jsou vlákna diskusí, příspěvky a komentáře, podporují interakci mezi vzdělávajícími se a vyučujícím bez nutnosti synchronizace jejich přítomnosti. Tato platforma je zdarma dostupná, postačí si založit účet Google.
- c) MS Teams** je platforma umožňující nejen synchronní způsob komunikace, ale i asynchronní. Lze v ní založit týmy, kde vzdělávající se a vyučující mohou přidávat komentáře, odpovědi na otázky, sdílet materiály a spolupracovat na úkolech. Uživatelé mohou využívat kanály a chaty pro sdílení zpráv, souborů a materiálů, které mohou být k dispozici pro zpětné prohlížení a odpovědi v libovolném čase. Funkce, jako jsou vlákna diskusí, příspěvky a komentáře, podporují interakci mezi vzdělávajícími se a vyučujícím bez nutnosti synchronizace jejich přítomnosti.
- d) E-mailová komunikace** je vhodná pro individuální dotazy, administrativní záležitosti nebo formální sdělení.

Interaktivní nástroje pro aktivizaci vzdělávajících se

Interaktivní nástroje představují různé technologické nástroje, které podporují aktivní zapojení vzdělávajících se do výuky a zajišťují jejich interakci s vyučujícím i ostatními účastníky vzdělávacího procesu. Tyto nástroje pomáhají učinit výuku dynamickou, zábavnou a motivující, čímž zvyšují zájem o dané téma a zlepšují zapamatovatelnost učiva. Interaktivní platformy, jako jsou např. Slido, Kahoot! a Mentimeter umožňují rychlou zpětnou vazbu, organizování soutěží, anket a brainstormingových aktivit, které vzdělávající se nejen aktivně zapojují, ale také podporují jejich kritické myšlení, spolupráci a kreativitu. Tyto nástroje jsou efektivní nejen při zajištění motivace a interakce během lekcí, ale také při zlepšování porozumění tématu, testování znalostí a usnadnění výměny názorů v reálném čase. Pomocí těchto nástrojů mohou vyučující stimulovat diskuse, provádět rychlé kvízy a sbírat názory, což činí výuku interaktivnější a přístupnější pro všechny vzdělávající se. Výhodou těchto aplikací je také možnost komunikace či anonymního sběru informací od velkého množství vzdělávajících se ve velmi krátkém čase a okamžité vyhodnocení.

- **Slido** umožňuje anonymní sběr otázek, anket a zpětné vazby během výuky. Umožňuje vytváření základních anket a hlasování, což je užitečné pro sběr zpětné vazby od vzdělávajících se během výuky. Také nabízí možnost kladení anonymních otázek vzdělávajícími se.
- **Kahoot!** je aplikace pro tvorbu kvízů a soutěží. Umožňuje tvorbu interaktivních kvízů a soutěží, které mohou být velmi motivující pro vzdělávající se, kteří mohou odpovídat na otázky v reálném čase a vyučující mohou sledovat jejich výsledky.
- **Mentimeter** je nástroj pro živé hlasování, brainstorming nebo vizualizaci odpovědí v reálném čase. Umožňuje vytváření anket, kvízů a hlasování v reálném čase. Uživatelé mohou shromažďovat názory vzdělávajících se a vizualizovat odpovědi ve formě grafů nebo „word cloud“ (vizuální nástroj, který zobrazuje slova nebo fráze, které byly nejčastěji zmiňovány nebo vybrány v rámci určitého souboru dat).
- **OrgPad** je nástroj umožňující tvorbu interaktivních digitálních nástěnek. Umožňuje jednoduše vytvářet např. webové stránky a myšlenkové mapy. Aplikace podporuje kolaborativní práci, tvorbu týmů apod. Výsledky práce lze exportovat do přehledné prezentace.
- **Miro** je platforma pro kolaborativní práci, umožňující týmům vytvářet nástěnky, projekty, vizualizovat data, spravovat digitální pracovní prostředí atd.
- **Padlet** je nástroj umožňující vytvářet virtuální nástěnky sloužící ke sdílení a organizaci textů, obrázků, odkazů apod. Lze využít pro kolaboraci, brainstorming, projekty a další.

Kolaborativní nástroje pro společnou práci

Kolaborativní nástroje podporují týmovou spolupráci a umožňují efektivní organizaci společných projektů. V on-line vzdělávání je týmová práce nezbytnou součástí vzdělávacího procesu a tyto nástroje umožňují vzdělávajícím se i vyučujícím společně pracovat na úkolech, sdílet materiály a organizovat práci v reálném čase. Kolaborativní nástroje, jako je např. Google Workspace (Docs, Sheets, Slides), Trello či MS Teams přinášejí možnost simultánní spolupráce na dokumentech, tabulkách a prezentacích, vizuálního myšlení při brainstormingových aktivitách nebo efektivního řízení projektů a úkolů v týmech. Tyto nástroje usnadňují organizaci, komunikaci a koordinaci mezi členy týmu a jsou klíčové pro rozvoj dovedností, jako je spolupráce, komunikace, organizace a efektivní řízení projektů. Pomocí těchto nástrojů mohou vzdělávající se nejen vytvářet společné dokumenty a prezentace, ale také efektivně plánovat a organizovat týmovou práci.

- a) **Google Workspace (Docs, Sheets, Slides)** je sada nástrojů umožňující simultánní spolupráci na dokumentech, tabulkách a prezentacích. Uživatelé mohou ve stejný čas upravovat, komentovat a sdílet soubory, což usnadňuje spolupráci na projektech, i když jsou účastníci na různých místech. Google Workspace podporuje flexibilní práci a komunikaci členů týmu, kteří mohou na souborech pracovat, aniž by museli být všichni současně on-line.
- b) **Trello** je projektový nástroj pro organizaci úkolů a řízení týmové spolupráce. Trello využívá vizuální nástěnky a karty, které pomáhají týmům organizovat úkoly, sledovat termíny a pokrok, a přidělovat zodpovědnost za dílčí úkoly. Tento nástroj je vhodný zejména pro řízení projektů, protože každý člen týmu má jasnou představu o svých úkolech a termínech.
- c) **Microsoft Teams** umožňuje nejen komunikaci v reálném čase, ale i práci na sdílených dokumentech a organizaci týmových schůzek. Teams integruje nástroje pro práci s dokumenty (např. Word, Excel, PowerPoint) a podporuje týmovou spolupráci pomocí chatu, videokonferencí a sdílení souborů. Umožňuje týmům koordinovat práci, diskutovat o projektech a organizovat schůzky, což z něj činí silný nástroj pro spolupráci.

3.2. Distanční studijní opora

Distanční studijní opory (dále také „DSO“) jsou praktickým on-line průvodcem vzdělávajících se v jednotlivých předmětech. Obsahují klíčové informace o výuce a jejím průběhu, včetně instrukcí, doporučení, vzdělávacích materiálů nebo odkazů na ně a úkolů pro samostatnou práci. Jsou tak efektivním nástrojem pro studium, zejména v kombinované a distanční formě studia.

Na UP jsou DSO primárně dostupné v centrálně podporovaném LMS Moodle (viz kapitola 4), kde musí být vytvořeny před začátkem semestru s aktuálním vzdělávacím obsahem a informacemi, například o rozvrhu, odkazech na on-line výuku či termínech prezenčních setkání. Je důležité, aby byl jejich „průvodcovský“ obsah dostupný v interaktivní podobě přímo na hlavní stránce opory v prostředí Moodle, nikoli jen jako soubor ke stažení. Další studijní materiály, jako jsou PDF dokumenty, prezentace, videa či audiozáznamy, mohou být přidány v různých formátech.

Studijní programy v kombinované a distanční formě studia musí mít pro každý předmět vytvořenu studijní oporu, která vzdělávajícím se pomůže se samostudiem. Při žádosti o akreditaci/schválení nového studijního programu je proto nutné doložit funkční elektronické

odkazy na DSO pro všechny předměty (u nových studijních programů nejméně pro předměty prvního roku studia).

Chcete vidět, jak by měla kvalitní DSO vypadat? Podrobné informace, včetně ukázky správně připravené studijní opory, najdete na dso.upol.cz.

Obsah DSO

V této podkapitole se zaměříme na obsah DSO, který obvykle zahrnuje průvodce předmětem a oporou, studijní materiály, návody k úkolům, multimediální zdroje, interaktivní prvky a odkazy na relevantní literaturu. DSO je navržena tak, aby vzdělávajícím se poskytla všechny potřebné informace a nástroje pro efektivní zvládnutí studijního obsahu a rozvoj jejich dovedností i s menším zapojením vyučujícího.

- a) **Průvodce studiem** je virtuální osobou, která provází vzdělávající se vzdělávacím obsahem podobně, jako vyučující na přednáškách. Jeho prostřednictvím lze upozorňovat na vazby a návaznosti vzdělávacího obsahu, či směřovat vzdělávající se na zdroje související s tématem, dávat pokyny k práci se zdroji, informovat o času potřebném ke studiu jednotlivých dílčích součástí DSO apod. Průvodce studiem může být pro přehlednost graficky zvýrazněn, či mít podobu avatara.
- b) **Základní informace**
 - **Úvod** je část opory, která dává autorovi prostor k přivítání vzdělávajících se, seznámení s předmětem studia a s jeho průběhem. Součástí úvodu jsou také informace o opoře a o tom, k čemu slouží. Jedná se o úvodního průvodce studiem (viz níže).
 - **Cíle** slouží k formulaci obecných cílů pro vzdělávající se (konkrétní cíle lze uvést v dílčích částech vzdělávacího obsahu).
 - **Požadavky k absolvování** jsou nezbytnou součástí DSO a obsahují požadavky k úspěšnému ukončení předmětu nebo jeho části (např. seminární práce, test, splnění úkolů apod.).
- c) **Tematické oblasti** jsou nástrojem pro členění obsahu v LMS Moodle. V případě jednoduché opory zpravidla menšího rozsahu je dostačující použít jedno téma se vzdělávacím obsahem, zatímco u složitější náplně předmětu je možné strukturu opory rozšiřovat přidáním dalších témat.
 - **Klíčové pojmy** slouží vzdělávajícím se jako orientační body v studované oblasti.
 - **Studijní texty** jsou textovou částí vzdělávacího obsahu.
 - **Příklady** slouží k lepšímu pochopení teoretických konceptů jejich převedením do konkrétní podoby. Pomáhají propojit teorii s praxí, usnadňují vzdělávajícím se zapamatování probírané látky a činí informace srozumitelnějšími. Zvyšují angažovanost, podporují kritické myšlení a umožňují analyzovat situace v reálném kontextu.
 - **Otázky k zamyšlení** jsou autoevaluační aktivizační prvky v opoře, které podněcují samostatné úvahy vzdělávajících se v rámci příslušné problematiky.
 - **Obrázky a multimedia** jsou prvky doplňující vzdělávací obsah o obrazové či zvukové záznamy.
 - **Úkoly** jsou evaluační prvky ke zjištění úrovně znalostí vzdělávajících se, případně k jejich aktivizaci.
 - **Testy** jsou evaluační prvky, které informují o úrovni získaných znalostí. Test by měl obsahovat i vysvětlení špatných odpovědí a návod na hledání odpovědí správných.
- d) **Závěr**
 - **Shrnutí** slouží autorovi opory k tomu, aby obecně shrnul hlavní myšlenky vzdělávacího obsahu, případně se rozloučil se vzdělávajícími se.

- **Literatura a zdroje** uvádí seznam použité, povinné či doporučené literatury a zdrojů.

Kritéria DSO

V této podkapitole se zaměříme na specifikace a požadavky, které musí distanční studijní opora splňovat v rámci jejího metodického hodnocení, které vychází z dříve nastaveného procesu certifikace opor a zároveň reflektuje obsah metodických materiálů Národního akreditačního úřadu. Jde o splnění těchto kritérií:

- a) Vhodné užití průvodce studiem přístupné v textové či multimediální formě**
Kritérium se zaměřuje zejména na přítomnost pokynů pro práci s DSO, která je nástrojem pro snadnější organizační i obsahové zvládnutí studia předmětu.
- b) Jasně a konkrétní vymezení podmínek pro úspěšné absolvování studia**
Kritérium se zaměřuje na přítomnost informací o všech podmínkách, které je třeba splnit pro úspěšné absolvování předmětu, např. informace o docházce, aktivní účasti ve výuce, splnění úkolů, úspěšné splnění zkoušky/zápočtu apod. Pro podrobnější informace lze vložit odkaz do IS STAG.
- c) Rozčlenění obsahu do přiměřených kroků**
Kritérium se zaměřuje na vhodnost struktury DSO, tzn. na přiměřenou délku obsahu jednotlivých částí DSO s logicky uspořádanou strukturou, přičemž učivo je vhodné strukturovat do menších celků.
- d) Přítomnost námětů pro samostatnou práci**
Kritérium odkazuje na vedení vzdělávajícího se k samostatné práci, např. umístěním úryvku díla a následného doporučení k dalšímu prostudování. Minimum je odkaz na literaturu.
- e) Přítomnost nástrojů hodnocení dosažených dílčích výsledků (průběžné – závěrečné)**
Kritérium odkazuje na přítomnost autoevaluace či evaluace (kontrolních otázek, úkolů či testů).

Všechna kritéria jsou posuzována s přihlédnutím k reálným možnostem autorů opor v závislosti na daném předmětu nebo oboru.

4. Learning Management System a jeho role ve flexibilním vzdělávání

LMS je systém pro řízení výuky, který umožňuje efektivní správu a organizaci on-line vzdělávání. Jedná se o komplexní informační platformu určenou k tvorbě, distribuci a správě elektronických studijních materiálů, výukových zdrojů a aktivit. LMS nejen že centralizuje studijní obsah, ale také usnadňuje komunikaci mezi vyučujícími a vzdělávajícími se, zajišťuje přístup k materiálům a podporuje interaktivitu. Dále poskytuje nástroje pro hodnocení vzdělávajících se, sběr zpětné vazby, sledování pokroku vzdělávajících se a dalších analytických dat.

V kontextu flexibilního vzdělávání hraje LMS nezastupitelnou roli, protože umožňuje přístup ke vzdělávacím materiálům kdykoliv a kdekoliv, čímž napomáhá učení na dálku, zajišťuje flexibilitu studia a přizpůsobuje výuku individuálním potřebám vzdělávajících se.

Na Univerzitě Palackého je centrálním systémem pro řízení výuky **LMS Moodle**, který je spravován Centrem výpočetní techniky UP (dále také „CVT“). Moodle je široce využíván v

distančním a kombinovaném vzdělávání, ale jeho funkce se uplatňují i v prezenční výuce, a to zejména při podpoře interaktivních a flexibilních výukových metod. Tento systém poskytuje širokou škálu nástrojů, které umožňují realizaci výuky v souladu s pravidly flexibilního vzdělávání uvedených v kapitole 2.

4.1. Možnosti využití LMS Moodle

LMS Moodle nabízí širokou škálu funkcí, které jsou navrženy tak, aby podporovaly efektivní, interaktivní a personalizovanou výuku. Tento systém poskytuje nástroje pro efektivní správu studijního obsahu, komunikaci, hodnocení vzdělávajících se a zajištění flexibility výuky. Díky těmto funkcím je Moodle ideálním nástrojem pro distanční i kombinovanou formu studia, která umožňuje vzdělávajícím přístup k výukovým materiálům a aktivitám v rámci jejich individuálních časových možností a potřeb. Mezi nástroje Moodle patří např:

- **Správa studijních materiálů** – Vyučující mohou v systému snadno nahrávat a organizovat různé typy studijních materiálů, včetně textových dokumentů, prezentací, obrázků, videí a audionahrávek. Moodle také umožňuje vkládat odkazy na on-line zdroje a sdílet interaktivní výukové moduly, což podporuje aktivní zapojení vzdělávajících se do učení. Díky těmto nástrojům mohou být materiály přístupné všem vzdělávajícím se kdykoliv a kdekoliv, což zvyšuje flexibilitu vzdělávání.
- **Tvorba a zadávání úkolů** – LMS Moodle usnadňuje tvorbu a zadávání úkolů, které mohou mít různé formy odevzdání, například textové vstupy, nahrávání souborů nebo multimediální odpovědi. Vyučující mohou nastavit různé termíny odevzdání a také poskytovat automatizovanou zpětnou vazbu, což šetří čas a umožňuje vzdělávajícím se okamžitou reakci na jejich práci.
- **Interaktivní testy a kvízy** – Moodle obsahuje nástroje pro vytváření různých typů testů a kvízů, které mohou zahrnovat otázky s výběrem z možností, krátké odpovědi, esejeové otázky nebo výpočty. K dispozici je i možnost automatického vyhodnocení testů, což umožňuje vzdělávajícím se okamžitě zjistit výsledky a případně opravit své chyby. Interaktivní testy také umožňují vyučujícím shromažďovat data o výkonu vzdělávajících se a efektivitě učebního procesu.
- **Diskusní fóra a chaty** – Moodle podporuje jak asynchronní, tak vzdáleně synchronní komunikaci mezi vzdělávajícími se a vyučujícími, což podporuje aktivní účast ve výuce. Diskusní fóra slouží jako nástroj pro diskuse, kde mohou vzdělávající se vyjadřovat své názory, klást otázky a sdílet zkušenosti. Chaty, naopak, umožňují okamžitou komunikaci v reálném čase, což může být užitečné pro individuální konzultace nebo týmovou spolupráci.
- **Okamžitý zvukový záznam a videozáznam** – Moodle nabízí možnost nahrávat zvukové záznamy a videozáznamy přímo v systému, které mohou vyučující sdílet se vzdělávajícími se. Tato funkce je velmi užitečná pro vytváření výukového obsahu, jako jsou přednášky, návody nebo vysvětlení složitějších témat. Zvukové záznamy a videozáznamy mohou vzdělávajícím se pomoci lépe pochopit látku a poskytnout jim flexibilní přístup k výuce.
- **Hodnocení a zpětná vazba** – Moodle umožňuje různé formy hodnocení, jako je známkování, slovní zpětná vazba nebo kombinace obou. Vyučující mohou poskytnout detailní komentáře k úkolům, což vzdělávajícím se pomáhá zlepšit jejich výkon a lépe porozumět tomu, co je třeba zlepšit. Tato zpětná vazba je zásadní pro proces učení, neboť vzdělávajícím se poskytuje konkrétní rady a nástroje pro jejich další rozvoj.

Všechny tyto nástroje jsou navrženy tak, aby podporovaly jak vzdáleně synchronní, tak asynchronní formy výuky, čímž poskytují vzdělávajícím se možnost učit se vlastním tempem, přičemž výuka stále zůstává interaktivní a propojená. Moodle tak umožňuje flexibilní přístup ke vzdělávacímu obsahu, který vyhovuje individuálním potřebám vzdělávajících se a přispívá k jejich lepšímu zapojení do výukového procesu.

4.2. Podpora vyučujících v LMS Moodle

Pro vyučující na UP je k dispozici podpora a metodická pomoc při práci s LMS Moodle, která zahrnuje např.:

- **On-line návody** na využití nástrojů LMS Moodle poskytuje následující [odkaz](#), a návod na založení kurzu v LMS Moodle naleznete [zde](#).
- **Helpdesk CVT** je možné využít v případě technických problémů nebo dotazů [zde](#).
- **Programy ČZV** pravidelně organizuje Oddělení dalšího vzdělávání a inovací ve výuce. Mezi nabízenými programy pro zaměstnance a doktorandy zaměřenými na podporu flexibilního vzdělávání a pedagogických kompetencí najdete i program věnující se práci v prostředí LMS Moodle. Přihlášení je dostupné prostřednictvím [Portálu ČZV](#), kde naleznete všechny aktuálně vyhlášené programy.
- **COOC kurz „IT nástroje ve výuce i mimo ni“** mohou absolvovat noví i stávající vyučující, a to v prostředí LMS Moodle. Kurz je seznámí nejen s funkcemi Moodle, ale i s dalšími IT nástroji používanými na UP (např. informační systém STAG).

5. Samostudium jako klíčová součást flexibilního vzdělávání

Samostudium hraje ve vysokoškolského vzdělávání nezastupitelnou roli. Je zásadní součástí všech forem studia, avšak největší význam má v kombinovaných a distančních formách studia, kde vzdělávající se pracují s materiály samostatně a ve vlastním tempu.

Aby bylo samostudium efektivní a podporovalo aktivní učení, je důležité zajistit vzdělávajícím se dostatečné množství kvalitních zdrojů, průběžnou kontrolu jejich kompetencí a možnost interakce. Prostřednictvím systému LMS Moodle nebo jiných vhodných platform mohou vyučující vzdělávajícím se nabídnout různorodé materiály a nástroje, které jim usnadní samostudium a zajistí jeho kvalitu.

Efektivní samostudium vyžaduje promyšlenou strukturu a kvalitní podporu ze strany vyučujících. Poskytnutí vhodných materiálů, interaktivních úkolů a možnosti diskuse přispívají k aktivnímu zapojení vzdělávajících se do výuky a rozvíjí jejich samostatnost. Implementace uvedených prvků do studia pomůže vzdělávajícím se nejen zvládnout studijní nároky, ale také se naučit efektivně pracovat s informacemi a aplikovat je v praxi.

Mezi klíčové nástroje podporující samostudium patří např.:

a) Seznam povinné a rozšiřující literatury

Zajištění kvalitních a dostupných studijních materiálů je základním krokem pro úspěšné samostudium. Vzdělávající se by měli mít k dispozici:

- povinnou literaturu nezbytnou ke zvládnutí předmětu,
- doporučené rozšiřující zdroje umožňující hlubší pochopení tématu,
- studijní materiály (skripta, metodiky apod.)³.

b) Studijní materiály vhodné k samostudiu

Kromě knih a článků mohou vzdělávající se pracovat i s dalšími materiály, jako jsou např.:

- prezentace z přednášek s doprovodnými poznámkami,
- audio a videozáznamy přednášek a webinářů,

³ V případě nutnosti převést studijní literaturu do přístupné podoby studentům se specifickými potřebami je možné oslovit Centrum podpory studentů se specifickými potřebami.

- pracovní listy a případové studie,
- interaktivní on-line kurzy rozšiřující výuku ⁴.

c) Odkazy na on-line zdroje

Dále je možné zajistit vzdělávajícím se přístup k aktuálním a ověřeným on-line zdrojům, např.:

- odborné webové stránky a akademické databáze (Google Scholar, JSTOR, Web of Science),
- výuková videa a přednášky na YouTube nebo MOOC platformách (např. Coursera, edX),
- podcasty a odborné diskuse související s tématem kurzu,
- interaktivní simulace a on-line testy,
- elektronické knihy.

d) Zadání úkolů

Aktivní práce se studijním materiálem je klíčová pro efektivní učení. Proto je vhodné vzdělávajícím se zadávat úkoly, které:

- rozvíjejí analytické a kritické myšlení (seminární práce, eseje, analýzy),
- podporují kreativitu (projekty, návrhy řešení, případové studie),
- umožňují aplikaci teorie do praxe (praktické úkoly, modelové situace).
- podporují práci v týmu (týmové projekty)

e) Možnosti sebehodnocení

Pro podporu aktivního učení a průběžné kontroly znalostí je vhodné vzdělávajícím se nabízet např.:

- sady kontrolních otázek ke klíčovým tématům,
- sebehodnotící testy s okamžitou zpětnou vazbou,
- diskusní otázky podněcující k zamyšlení.

f) Otevřená diskusní fóra

Možnost sdílení myšlenek, kladení otázek a diskuse se spolužáky i vyučujícími výrazně přispívá k lepšímu pochopení látky. V rámci LMS Moodle nebo jiných platforem lze využít např.:

- tematicky zaměřená fóra pro diskusi nad konkrétními tématy,
- Q&A sekce pro rychlé dotazy a odpovědi,
- On-line konzultace s vyučujícími,
- možnost vzájemného hodnocení prací mezi vzdělávajícími se.

⁴ V případě nutnosti převést studijní materiály do přístupné podoby studentům se specifickými potřebami je možné oslovit Centrum podpory studentů se specifickými potřebami.

6. Ověřování kompetencí ve flexibilním vzdělávání

Ověřování kompetencí studentů je klíčovou součástí procesu vzdělávání, a to i ve flexibilním vzdělávání. Při zapojení on-line výuky a nástrojů flexibilního vzdělávání do vzdělávacího procesu je nutné, aby volba způsobu ověřování znalostí a dovedností a využívání nástrojů flexibilního vzdělávání k ověřování kompetencí byly v souladu s výukovými cíli a záměry, a s dodržováním rovného přístupu, ale také aby odpovídaly specifickým on-line ověřování kompetencí, které jsou blíže popsány v této kapitole.

Cílem této kapitoly je představit možnosti ověřování kompetencí, které mohou být efektivně implementovány ve flexibilním vzdělávacím procesu. Tyto způsoby podporují nejen rozvoj kompetencí, ale také zajišťují transparentnost a spravedlivost celého hodnotícího procesu. Dále zde naleznete pravidla pro ověřování kompetencí ve vzdálené synchronní formě, jaké technické a organizační postupy jsou nutné k zajištění integrity zkoušení a jak lze zachovat veřejnou povahu státních zkoušek, které jsou součástí vysokoškolského vzdělávání.

6.1. Možnosti ověřování kompetencí ve flexibilním vzdělávání

Při výběru nástrojů pro ověřování kompetencí ve flexibilním vzdělávání je klíčové zaměřit se na aplikaci znalostí, nikoli pouze na jejich memorování. Hodnocení je založeno spíše na tom, zda bylo dosaženo jednotlivých kompetencí než na čase, kdy jich bylo dosaženo, nebo na konkrétní získané informaci (memorování). Hodnocení odpovídá výukovému cíli a povzbuzuje studenty k tomu, aby byli zodpovědní za vlastní úspěch a úroveň kompetencí, které dosáhnou.

Aby hodnocení reflektovalo schopnost aplikace znalostí, mohou být studenti dotazováni např. na příčiny, dopady, pravdivost, argumentaci, analýzu, srovnání, limity nebo vhodnost konkrétních definic. Tímto způsobem lze rozvíjet kompetence a současně minimalizovat riziko podvádění, které je v on-line prostředí snadnější. Studenti tak nemohou jednoduše vyhledat odpovědi, ale musí prokázat schopnost informace analyzovat a aplikovat. Tento přístup je možné implementovat při ústním, písemném i praktickém ověřování kompetencí.

Volba konkrétního nástroje a typu otázek by měla být u studijních programů v souladu s cíli výuky, akreditací/schválením daného studijního programu a SZŘ. Vyučující by měl již při přípravě výuky zohlednit formu ověřování kompetencí a současně přístupnost užívaných nástrojů, a studenty na ni průběžně připravovat. Ověřování kompetencí může probíhat ústním ověřením, písemným ověřením, praktickým předvedením, či kombinací těchto metod⁵.

Open-book

Metoda open-book umožňuje studentům při písemném či ústním ověřování kompetencí využívat své zápisky, poznámky, knihy a on-line zdroje. Je však nutné formulovat otázky způsobem uvedeným výše, tedy tak, aby podporovaly kompetence studentů a aplikaci znalostí. Při volbě metody Open-book by měl vyučující v rámci své výuky studenty na takové ověřování kompetencí připravovat a využívat je ve výuce. Nelze předpokládat, že studenti budou schopni předmět úspěšně absolvovat tímto způsobem bez přípravy.

Ústní ověřování kompetencí on-line

Ústní ověřování kompetencí on-line lze realizovat skrze platformy pro videokonference (viz kapitola 3). Ústní ověřování umožňuje přímou interakci mezi vyučujícím a studentem, čímž

⁵ Při naplňování standardů lze vycházet z Národní soustavy kvalifikací: <https://www.narodnikvalifikace.cz/>.

sníží riziko podvádění. Veškeré podrobnosti týkající se průběhu a pravidel ústního vzdáleného synchronního ověřování jsou uvedeny v kapitole 6.

Písemné ověřování

Písemné ověřování může probíhat formou seminární práce, eseje či projektu, které studenti odevzdají v LMS Moodle. Zadání by mělo obsahovat jasné instrukce včetně formálních požadavků, jako je délka, formát textu, řádkování a další náležitosti. V některých případech může být písemná práce doplněna o obhajobu či ústní ověřování.

On-line test v LMS Moodle

LMS Moodle umožňuje zadání on-line testů s možností různých nastavení pro minimalizaci podvádění. Tyto nástroje umožňují vyučujícím přizpůsobit testy podle potřeb konkrétního předmětu a stanovených výukových cílů. Mezi tyto možnosti patří:

- míchání pořadí otázek;
- generování individuálních sad otázek pro každého studenta;
- omezení času na vypracování testu;
- nastavení, které znemožňuje návrat k předchozím otázkám.

Kolokvium

Kolokvium je skupinová diskuse, která zkoumá nejen znalosti studentů, ale i jejich schopnost reagovat na názory ostatních. Tato forma hodnocení podporuje interakci a kritické myšlení a může být efektivní součástí on-line výuky.

6.2. Průběh a pravidla pro vzdálené synchronní ověřování kompetencí

Kapitola průběh a pravidla pro vzdálené synchronní ověřování kompetencí vychází z dokumentu *Postupy a pravidla pro realizaci on-line vzdělávání v rámci studijních programů v prezenční či kombinované formě studia na Univerzitě Palackého v Olomouci*. Tato kapitola sjednocuje vzdálené synchronní ověřování kompetencí v rámci flexibilního vzdělávání ⁶.

Před zkoušením

a) Poučení studenta

Během vzdáleného synchronního ověřování kompetencí (dále jen „zkoušení“) musí student a vyučující dodržovat jasně stanovená pravidla, proto bude student poučen a instruován následovně:

- V souladu se SZŘ je student nejprve poučen o dodržování akademické integrity a etického jednání.
- Student musí být během ověřování v místnosti sám, což může zkoušející ověřit pomocí webkamery. Může také požadovat prohlídku místnosti, včetně ukázání stolu a případného odstranění nepovolených pomůcek. V některých případech může být nutné i uzamčení místnosti.

⁶ V případě studentů se specifickými potřebami je nutné při ověřování kompetencí postupovat v souladu s postupy Centra podpory studentů se specifickými potřebami.

- Další důležitou podmínkou je udržování očního kontaktu se zkoušejícím po celou dobu zkoušení ⁷. Pokud student tuto zásadu poruší, bude na to upozorněn zkoušejícím nebo členem zkušební komise. Po třetím upozornění zkoušející rozhodne, zda bude zkouška anulována a student ji absolvuje prezenčně, nebo zda bude ukončena neúspěšně s hodnocením F.
- V případě státní zkoušky nebo obhajoby závěrečné práce je student informován o zajištění veřejného průběhu zkoušky (viz podkapitola 6.3).
- Pokud během zkoušky dojde podruhé ke ztrátě spojení nebo technickým problémům na straně studenta, kvůli kterým bude zkouška přerušena, pokus se automaticky anuluje. Případ ztráty spojení nebo technických problémů na straně studenta může nastat pouze jednou, při druhé ztrátě spojení se ve zkoušení nepokračuje, výsledek je anulován a student musí zkoušení absolvovat prezenčně. Jestliže ke ztrátě spojení dojde až v samotném závěru, je na zkoušejícím, zda zkoušku uzná, anuluje, nebo studentovi položí jinou otázku. Pokud však vypadne připojení na straně zkoušejícího nebo člena komise na déle než pět minut, zkouška se vždy anuluje.
- Aby bylo jasné, že student těmto pravidlům rozumí, potvrdí své seznámení s nimi vyplněním elektronického formuláře, který následně odešle zkoušejícímu e-mailem. Příklad podoby prohlášení o poučení studenta naleznete v příloze.

b) Ověření totožnosti studenta

- Student se identifikuje pomocí svého studentského průkazu, nebo jiného dokladu totožnosti, který ukáže na webkameru.
- Zkoušející si může ověřit studentovu identitu i položením kontrolních otázek, jejichž odpovědi odpovídají informacím uvedeným v IS STAG. Doporučuje se otázky pravidelně obměňovat, aby studenti nemohli předem sdílet odpovědi a připravit se na ně.
- V případě individuálního zkoušení je také možné přizvat vyučujícího, který studenta osobně zná.

c) Technické ověření spojení

- Zkoušející si připraví počítač nebo notebook s funkční kamerou, mikrofonom a reproduktory. Pokud chce zajistit lepší kontrolu průběhu zkoušení, může použít dvě různá zařízení (např. počítač a tablet) nebo dva monitory ⁸. Na jednom může sledovat videopřenos se studentem a na druhém sdílenou obrazovku studenta. Pokud zkouší dva vyučující, jeden může sledovat sdílenou plochu a druhý přímý přenos studenta. Tím se minimalizuje riziko neoprávněné pomoci nebo využívání nepovolených zdrojů.
- Před začátkem zkoušení zkoušející zapne nahrávání, ověří, zda se všichni účastníci (student, členové komise, případně další odborní pracovníci zajišťující podporu vzdělávajícím se se specifickými potřebami) navzájem vidí a slyší, a zajistí, že student má zapnutý mikrofon po celou dobu zkoušky.
- Aby bylo zajištěno férové prostředí, musí student splnit několik podmínek:
 - i. Pokud o to zkoušející požádá, musí si student odhrnout vlasy, aby bylo vidět, že nemá připojené žádné zařízení pro tajnou nápovědu ⁹.
 - ii. Student nesmí používat na své obrazovce virtuální pozadí – musí být vidět skutečné prostředí místnosti.

⁷ Výjimkou mohou být studenti se specifickými potřebami, kteří v odůvodněných případech mohou využívat pro komunikaci i další osoby (např. neslyšící studenti mohou využívat tlumočnický do/ze ČZJ atd.).

⁸ V případě vzdělávajících se se specifickými potřebami je možné využívat i vícere zařízení (např. pro zajištění tlumočení do/ze českého jazyka, připojení zařízení s hlasovým výstupem).

⁹ Výjimku tvoří studenti se sluchovým postižením, kteří jsou uživateli naslouchátek a Kochleárních implantátů.

- iii. Na žádost zkoušejícího může být student vyzván, aby ukázal místnost prostřednictvím kamery na svém chytrém telefonu a prokázal, že se v ní nenachází nikdo další.
- V některých případech může být student povinen používat dvě zařízení – například chytrý telefon a počítač ¹⁰. Telefon může být umístěn tak, aby po celou dobu zkoušky snímal studenta a zajišťoval, že nehledá odpovědi v knihách, poznámkách nebo jiných materiálech. Na počítači pak sdílí svou pracovní plochu, aby zkoušející mohl kontrolovat, že nehledá informace na internetu.

V průběhu zkoušení

- Při losování otázek je vhodné dodržovat běžná pravidla, aby byl proces férový a transparentní. Losování provádí buď zkoušející, nebo předseda zkušební komise. Aby nebylo možné výsledek zpochybnit, je důležité prokázat, že sada otázek je kompletní a že samotné losování probíhá před kamerou, případně pomocí elektronického nástroje garantovaného fakultou apod.
- Pokud zkoušející pojme podezření, že student podvádí, a je při zkoušce přítomen sám, měl by studenta upozornit na své podezření a informovat ho o možnosti ukončení zkoušky. Poté zkoušející rozhodne, zda zkoušení ukončí a pokus bude anulován, nebo zda student nesplnil studijní povinnost a bude hodnocen známkou F. Toto rozhodnutí je nutné zapsat do protokolu.
- Pokud zkouška probíhá před zkušební komisí, zkoušející nebo jiný člen komise informuje ostatní o podezření z podvodu a společně ho prověří. Následně se rozhodne, zda se zkoušení ukončí a student bude muset zkoušku absolvovat prezenčně, nebo zda student v tuto chvíli nesplnil požadavky a obdrží známku F. O výsledku musí být vyhotoven záznam v protokolu.
- Zkoušející by měl po celou dobu sledovat studentovu obrazovku, video a zvuk, pokud to umožňuje technické vybavení nebo je to vzhledem k povaze zkoušky nutné. Pokud je podle SZŘ nutné vyhotovit protokol, je třeba jej zpracovat stejně jako při prezenčním zkoušení – tedy v needitovatelném formátu, například PDF. Komise ho následně schválí, například formou per rollam. Doporučujeme postupovat podle standardních pravidel zhotovování protokolu v rámci prezenčního zkoušení. Příklad podoby protokolu o zkoušení naleznete v příloze.

Způsoby zkoušení:

Zkoušení může probíhat různými metodami (blíže v podkapitole 6.1), nejčastěji je to:

- **Ústní zkouška**, při které zkoušející klade studentovi otázky a student na ně ústně odpovídá ¹¹.
- **Písemný test**, kdy student vyplní test připravený předem v nástroji jako Microsoft Forms nebo LMS Moodle. Odkaz na test mu zkoušející nasdílí do chatu během zkoušení, což zároveň zajistí, že odpovědi budou zaznamenány ¹².
- **Kombinovaná varianta** ústního a písemného zkoušení, při kterém student řeší přidělené úkoly samostatně pod dohledem zkoušejícího, který sleduje jeho postup.

¹⁰ Studenti se specifickými potřebami mohou využívat vícera zařízení (například pro tlumočení do/ze ČZJ, odečítat obrazovky s hlasovým výstupem atd.).

¹¹ Studenti se specifickými potřebami mohou využívat služby dalších osob (např. studenti se sluchovým postižením mohou využívat služby tlumočnicka do/ze ČZJ atd.).

¹² V případě testu je nutné, aby test splňoval náležitosti přístupného dokumentu. V případě studentů se specifickými potřebami, kteří potřebují delší časovou dotaci, musí testy toto prodloužení umožňovat.

Po zkoušení

- V neveřejné části státní zkoušky nebo při zkoušení před komisí postupují členové komise podle předem dohodnutých pravidel. Pro tuto část se doporučuje využít jinou platformu než tu, ve které probíhá samotná zkouška, například hromadný e-mail nebo online chat (Skype, WhatsApp, Viber). Během neveřejné části komise vyhodnotí výkon studenta, připraví protokol o zkoušce a následně mu sdělí výsledek.
- Pokud je nutné tajné hlasování, předseda komise vytvoří anonymní formulář v některém z vhodných nástrojů (např. Anketa.upol.cz, MS Forms, Google Forms)¹³. Odkaz na formulář rozešle členům komise, kteří jej vyplní, a výsledek doloží exportem dat nebo snímkem obrazovky. Mezi vhodné softwarové nástroje patří Anketa.upol.cz, MS Forms, Google Forms, Survio a další.
- Při běžném hlasování o výsledku zkoušky může komise využít on-line chat nebo hromadný e-mail. Hlasování probíhá metodou per rollam – každý člen vybere odpověď a odpoví všem. Výsledek hlasování je nutné zdokumentovat stejně jako při prezenčním zkoušení, například printscreenem.
- Protokol ze zkoušky vypracuje předseda komise nebo pověřený člen a rozešle jej e-mailem ostatním členům ke schválení. Pokud jsou nutné úpravy, komunikace pokračuje, dokud není dosaženo shody. Jakmile je finální verze odsouhlasena, každý člen komise odpoví na e-mail se zněním „**S výslednou podobou protokolu souhlasím**“. Tato e-mailová komunikace nahrazuje podpisy členů komise, jak předepisuje čl. 24 odst. 5 SZŘ, a protokol je následně uložen do studijního spisu studenta.

6.3. Zajištění průběhu veřejné části zkoušky

Pro zajištění průběhu veřejné části zkoušky je nutné zachovat postup zákona o vysokých školách a SZŘ¹⁴, který stanoví, že se státní zkouška koná veřejně¹⁵.

Státní zkoušku je možné zpřístupnit veřejnosti zveřejněním odkazu na videokonferenci na veřejné části webu UP. Nepřítomnost veřejnosti u zkoušky lze nahradit pořízením zvukového záznamu nebo videonahrávky, které musí být uchovány po dobu 5 let. Tyto záznamy mohou být poskytnuty pouze orgánům veřejné moci na jejich žádost. Při pořizování a uchovávání nahrávek je nutné dodržovat pravidla ochrany osobních údajů (GDPR). Nahrávky musí být uloženy na zabezpečeném síťovém úložišti, které zajistí správce počítačové sítě fakulty.

Tento postup lze uplatnit pouze v případě krizových opatření vyhlášených podle krizového zákona nebo mimořádných opatření, která omezují nebo znemožňují osobní účast studentů na výuce či zkouškách, a pokud to MŠMT svým rozhodnutím umožní.

¹³ V případě, že je členem komise člen se specifickými potřebami, je nutné, aby daný nástroj splňoval kritéria přístupnosti.

¹⁴ Stanoveno § 53 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů a čl. 43 odst. 3 vnitřního předpisu UP č. A-10-2011, Studijní a zkušební řád Univerzity Palackého v Olomouci, ve znění pozdějších novel.

¹⁵ Státní zkouškou v tomto případě rozumíme státní závěrečnou zkoušku, státní doktorskou zkoušku nebo státní rigorózní zkouškou či obhajobu bakalářské práce, diplomové práce, disertační práce nebo rigorózní práce.

7. Doporučený nástroj pro stanovení míry flexibility formy vzdělávání

Flex4D pro stanovení míry flexibility formy vzdělávání je nástroj vytvořený Lucií Rohlíkovou v rámci habilitační práce *Flexibilní učení a flexibilní formy vzdělávání na vysoké škole*, kde je rovněž popsán způsob a možnosti jeho využití.

Flex4D pracuje s těmito kategoriemi flexibility:

- Flexibilita přístupu,
- flexibilita času,
- flexibilita místa,
- flexibilita způsobu – proces výuky a učení,
- flexibilita způsobu – materiály, média, technologie.

Pro určení míry flexibility konkrétní formy vzdělávání pracuje nástroj s hodnotící škálou využívanou pro dílčí aspekty flexibility v jednotlivých kategoriích. Čím větší je počet bodů, tím větší je míra flexibility posuzované formy vzdělávání v daném aspektu.

Cílem nástroje není klasifikovat nebo srovnávat jednotlivé formy vzdělávání, ale poskytnout prostor pro reflexi pracovníkům vzdělávacích institucí, aby při přípravě nových vzdělávacích programů mohli systematicky zvažovat různé aspekty flexibility a připravovali tak pro studenty různorodé vzdělávací příležitosti. Nástroj může být rovněž využit v rámci vzdělávacího poradenství v diskusi s konkrétním klientem při hledání formy vzdělávání, která by zájemci o studium nejlépe vyhovovala.

Závěr

Flexibilní vzdělávání na Univerzitě Palackého přináší moderní přístup ke studiu, který umožňuje efektivně kombinovat různé formy a způsoby výuky a využívat digitální technologie k podpoře vzdělávacího procesu. Tato metodika spolu s **normou Flexibilní vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci** sjednocuje existující postupy a pravidla a poskytuje přehled doporučení pro využití **flexibilního vzdělávání a jeho nástrojů** v různých kontextech, od prezenčního studia po celoživotní vzdělávání.

Klíčovým přínosem flexibilního vzdělávání je jeho schopnost reagovat na individuální potřeby vzdělávajících se a podporovat jejich aktivní zapojení do studia. Zároveň umožňuje vyučujícím efektivně využívat širokou škálu nástrojů, které usnadňují organizaci výuky, komunikaci se vzdělávajícími se i ověřování jejich kompetencí se zachováním rovného přístupu. Zásadní je nejen technologická vybavenost, ale také plánování vzdělávacího procesu, zajišťující kvalitu moderního vzdělávání.

Metodika slouží jako praktický průvodce pro všechny, kteří se podílejí na plánování a realizaci výuky v duchu moderních trendů a technologických možností. Díky tomu může flexibilní vzdělávání na UP nadále rozvíjet svůj potenciál a přispívat ke kvalitnějšímu a dostupnějšímu vzdělání.

Seznam zkratk

COOC:	Corporate Open On-line Course
CVT:	Centrum výpočetní techniky
CŽV:	celoživotní vzdělávání
DSO:	Distanční studijní opora
IS STAG:	Informační systém STAG
LMS:	Learning Management System
MOOC:	Massive Open On-line Course
MŠMT:	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
NAÚ:	Národní akreditační úřad pro terciární vzdělávání
SZŘ:	Studijní a zkušební řád Univerzity Palackého v Olomouci
UP:	Univerzita Palackého v Olomouci

Seznam příloh

Příloha 1. Prohlášení o poučení studenta

Příloha 2. Protokol o zkoušení

Příloha 3. Metodický pokyn NAÚ k využívání prvků distančního vzdělávání v prezenční formě studia.

Příloha č. 1

Prohlášení o poučení studenta

Prohlašuji, že jsem byl/a poučen/a o postupech a pravidlech pro vzdálené synchronní ověřování kompetencí v souladu s vnitřním předpisem č. A-10/2011, Studijní a zkušební řád Univerzity Palackého v Olomouci, ve znění pozdějších novel, vnitřní normou UP Flexibilní vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci a Metodikou flexibilního vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Jméno a příjmení studenta:

V Olomouci dne:

Příloha č. 2

Protokol o průběhu zkoušení

Jméno a příjmení studenta:

Osobní číslo studenta:

Název a kód předmětu:

Průběh zkoušení:

Hodnocení:

Členové zkušební komise:

- 1.
- 2.
- 3.

V Olomouci dne:

Zdroje a literatura

1. CRP 18+ Implementace standardů pro zajišťování kvality vzdělávací činnosti pro různé formy studia do akreditačního procesu a systému zajišťování kvality na jednotlivých VŠ (2022).
2. *Metodický pokyn NAÚ k využívání prvků distančního vzdělávání v prezenční formě studia*. Národní akreditační úřad pro vysoké školství, 2025.
3. *Postupy a pravidla pro realizaci on-line vzdělávání v rámci studijních programů v prezenční či kombinované formě studia na Univerzitě Palackého v Olomouci*. Univerzita Palackého v Olomouci, 2020.
4. ROHLÍKOVÁ, Lucie. *Flexibilní učení a flexibilní formy vzdělávání na vysoké škole*. Habilitační práce. Plzeň: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, 2022.
5. ROHLÍKOVÁ, Lucie. *Flexibilní učení a flexibilní formy vzdělávání na vysoké škole*. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2023. ISBN 978-80-261-1154-2.
6. UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI. A-10/2011-ÚZ05, Studijní a zkušební řád Univerzity Palackého v Olomouci. V. úplné znění. Olomouc, 2019.
7. UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI. R-A-22/02, Řád celoživotního vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci. Olomouc, 2022.